

Η γαλουχία του Περιπατητή Πρακτικού Φιλοσόφου

1

Τι ωραιότερο να διαμορφώνεις (εμπνέεις) τις
μάζες με πένα και πράξεις.

Ευχαριστώ τους δασκάλους μας τους Αρχαίους
Έλληνες Φιλοσόφους και τον Χριστό μας.

Αφιερωμένο σε όσους επιθυμούν να είναι
Έλληνες. (δλδ Φωτοδότες)

ΤΙΤΛΟΣ Η γαλουχία του Περιπατητή
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ Αντώνιος Περιπατητής

ISBN 978-618-00-0709-1

Copyright 2018 Αντώνιος Περιπατητής
antonios.peripatitis@gmail.com

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ Χανιά Κρήτης, Δεκέμβριος 2018

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας, (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) καθώς και από τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται η καθ' οιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και γενικώς αναπαραγωγή, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου χωρίς τη γραπτή άδεια του δικαιούχου συγγραφέα.

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	8
Θέμα: Πυξίδα.	
1η Προτροπή. Να ακολουθώ το δίκαιο της Ανάγκης.....	13
Τί είναι Ανάγκη;.....	13
Τί κυριαρχεί της Ανάγκης;.....	15
Τί αναζητά ο ανθρώπινος Νους μόλις αποκτήσει τα Αναγκαία;.....	18
Τί ισχύει για την ανάγκη μεταξύ πλούσιων και φτωχών;.....	18
Ποιά η θέση της ανάγκης μεταξύ των δύο φύλων;.....	19
Ποιά η σύνδεση μεταξύ κατανόησης και υπομονής.....	20
2η Προτροπή. Να έχουμε το Μέτρο στην ζωή μας.....	21
Ποιός ορίζει Μέτρο στην ζωή μου;.....	22
Τί είναι ανικανοποίητο Ψυχής;.....	23
Άνθρωποι Άνευ Νου (Ανανού).....	24
Προορισμός του Ανθρώπου.....	25

3η Προτροπή. Να Σπεύδουμε Βραδέως.....	26
4η Προτροπή. Να τηρώ και να θέτω Τάξη Πραγμάτων.....	30
Χρέος μου.....	30
Τί είναι η Τάξη;.....	31
Σχέση Τάξης και Ανάγκης.....	35
Υπάρχει αναρχία;.....	36
Αταξία – Αναρχία;.....	37
Παραδείγματα Τάξης.....	39
Τάξη μεταξύ ανθρώπων.....	40
Τί είναι η κοινωνική συνοχή;	41
Γιατί η Τάξη είναι Συμπαντικό χαρακτηριστικό;.....	42
5η Προτροπή. Να έχω ηθική.....	44
Θρησκείες-Ηθική.....	47
Μερικά ανήθικα για τη ζωή μου και τι είναι καλό.....	49

6η Προτροπή. Συγχώρεση.....	51
Συγχώρεση – Κατανόηση;.....	52
Ποιά Συγχώρεση λατρεύει ο θεός-άνθρωπος;.....	56
7η Προτροπή. Να επιδιώκω την Ευτυχία.....	57
Τί είναι Ευτυχία κατά Π;.....	57
Ποιό δημιούργημα νοείτε ευτυχισμένο κατά Π.....	58
Υπάρχει ευτυχία;.....	59
Ποιά η θέση του χρήματος στην Ευτυχία μου;.....	60
Τί είναι ο Τυχοδιώκτης και που δρα;.....	61
Ποια η σχέση της ευτυχίας και της Τύχης;.....	62
8η Προτροπή. Να έχω δυνατή πίστη.....	63
Χρέος μου.....	64
Όπλο Πίστης η Αξιοπιστία.....	66
Τι πρέπει να αποφύγω οπωσδήποτε;.....	67
Φανατισμός και Δημοκρατία.....	69

9η Προτροπή. Να είμαι Αυτοκυρίαρχος.....	71
Διότι.....	72
Θυμός.....	75
Αυτοκυριαρχία, σύγχυση και πειρασμοί.....	76
Αυτοκυριαρχία και τόλμη.....	77
10η Προτροπή. Να είμαι δίκαιος.....	79
Διότι.....	80
11η Προτροπή. Να είμαι Καλός Πολίτης.....	82
Διότι.....	83
ΠΙΘΑΝΑΝΟΥ.....	88
1ο Παράδειγμα σκέψης ΠΙΘΑΝΑΝΟΥ πολίτη.....	89
2ο Παράδειγμα παρόμοιας σκέψης.....	90
12η Προτροπή. Κέντρο μου να είναι ο Άνθρωπος.....	92
Τί είναι Άνθρωπος κατά Π.....	93
Για τον Εθελοντή.....	94
Φιλαλληλία-Ελευθερία-Δημοκρατία.....	95

ΠΡΟΛΟΓΟΣ για την Πυξίδα-γαλουχία.

Είναι κάποια στιγμή στην ζωή ενός ανθρώπου που εξεγείρεται το πνεύμα και ζητεί απεγνωσμένα λύσεις.

Λύσεις σε πρακτικά προβλήματα που γεννά η καθημερινότητα του. Σε αυτήν την εξέγερση καταλύεται ο θεός και κυριαρχεί το τολμηρό πνεύμα...!

Πώς μπορούν προβλήματα καθημερινότητας να λυθούν; Σε αυτό θα αφιερώσω το παρακάτω βιβλίο.

Δλδ σε όλους τους ανθρώπους που επιθυμούν μέσω της πρακτικής φιλοσοφίας και των εμπειριών μου, να ξεκαθαρίσουν προτεραιότητες, έννοιες και αρχές που επιβάλλονται παντού στο Σύμπαν και που βοηθούν στην λύση των προβλημάτων τους.

Ξεκινώντας όμως επειδή κανείς μας δεν γνωρίζει το αύριο εκτός του Θεού για αυτό εμείς που είμαστε άνθρωποι *πηγαίνοντας ανοίγουμε τον δρόμο*. Εξάλλου όπως και ο σοφός Άραβας Αβικέννας είχε πει: *Περπάτα με σανδάλια μέχρι η σοφία σου προμηθεύσει παπούτσια*

Για αυτό το άγνωστο ταξίδι του ανθρώπου θα χρησιμοποιήσουμε: πυξίδα και εξάντα. *γαλουχία* και *προστασία*.

Χρηστικά εργαλεία, μέσω του έργου μου, της Πρακτικής Φιλοσοφίας, εργαλεία που όλοι οι καπετάνιοι χρειάζονται στην ταραγμένη και φουρτουνιασμένη ζωή τους. Σε αυτό το ψηφιακό βιβλίο θα σας μιλήσω για **το πρώτο εργαλείο ζωής την *Πυξίδα-γαλουχία***.

Η μεν Πυξίδα(-γαλουχία), μας κατευθύνει σε σταθερές και διαχρονικές αξίες που δεν πρέπει να λησμονούμε ως άνθρωποι.

Αποτελείται από Δώδεκα κατευθύνσεις (δώδεκα προτροπές) όλες απαραίτητες για τον προσανατολισμό μας που περιγράφονται περιληπτικά σε αυτήν.

Ο δε, Εξάντας(-προστασία) ήταν το ναυτικό όργανο που χρησιμοποιούνταν στα πλοία για τη μέτρηση των γωνιών και ειδικότερα, για τον προσδιορισμό του στίγματος του πλοίου στο χώρο. Θα μας βοηθήσει να βρούμε το στίγμα μας στη ζωή ώστε ευκολότερα να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις φουρτούνες της ζωής μας δίχως να χάνουμε την πορεία ή τον στόχο μας. Η συγγραφή του έπεται της γαλουχίας και θα σας το κοινωνήσω μόλις είμαι έτοιμος.

Γιατί όλοι αντιμετωπίζουμε φουρτούνες στη ζωή αλλά σημασία δεν έχει το πως πέφτουμε σε αυτές αλλά πως τις περνάμε.

Η δύναμη βρίσκεται στη διάνοια , στο σώμα , στις πράξεις και στα παθήματα. (Πλάτωνας) .

Τέλος θα ήμουν αχάριστος αν δεν ευχαριστούσα όλους τους Σοφούς της Αρχαίας Ελλάδας και τον Μέγα Διδάσκαλο Χριστό για όλα όσα με επηρέασαν και που εξαιτίας τους κατανόησα και κοινωνώ μαζί σας τις δικές τους αξίες.

1η Προτροπή: Να ακολουθώ το δίκαιο της Ανάγκης.

Τί είναι Ανάγκη (κατά Περιπατητή);

Οτιδήποτε χρειάζεται κάποιος ή κάτι για να επιβιώσει ή να ευτυχίσει, ή να πραγματοποιήσει ή να πραγματοποιηθεί μια αλλαγή μέσα του ή γύρω από αυτόν ή το Σύμπαν. Χωρίζεται στην ζωική και στην Συμπαντική Ανάγκη.

Όλοι μας έχουμε βιώσει την ανάγκη. Ξεκινώντας τη ζωή μας από το πρώτο μας σκίρτημα νιώσαμε την ανάγκη να αναπνεύσουμε να κλάψουμε να φάμε να αγαπηθούμε να ανεξαρτητοποιηθούμε και γενικά να ακολουθήσουμε ή να ακολουθούμε το αναγκαίο.

Συνεπώς : Να υπακούω στην Ανάγκη.

Αυτή, παντού και πάντα κυριαρχεί. Αφήνω την ανάγκη να με οδηγεί και χρησιμοποιώ τις συμπαντικές αρετές της προσαρμοστικότητας και της σύνεσης (Λογικής) να κάνουν αρμονικότερο το αποτέλεσμα της ανάγκης και την ζωή μου.

Θα πρέπει να γνωρίζω ότι η ανάγκη γεννά σκλάβους. Επειδή οδηγεί ή ακολουθεί τις πράξεις μας θα πρέπει να πράττουμε το αναγκαίο που φανερώνει σωφροσύνη και όχι δειλία. Εδώ εμπλέκεται το πάθος που όπως και η ανάγκη οδηγούν τις πράξεις μας. Για αυτόν το λόγο πρέπει να έχουμε τη διάκριση ώστε να ξεχωρίζουμε το αναγκαίο από το παθιασμένο. Γενικά να δημιουργώ ωφέλιμες ανάγκες. Εξάλλου την τεχνολογία και την επιστήμη έχουν μητέρα την ανάγκη και τέκνο τους, το πάθος.

Τί κυριαρχεί της Ανάγκης;

Στο σύμπαν παρατηρούμε ότι υπάρχει η Τάξη (η 4η Προτροπή που θα αναλύσουμε παρακάτω). Αυτή υπηρετεί την αρμονία. Και επειδή η ανάγκη για Τάξη δημιούργησε το ΠΑΝ και τα ΠΑΝΤΑ, η αρμονία είναι το Συμπαντικό στοιχείο που είναι υπηρέτης του ΠΑΝΤΟΣ και των ΠΑΝΤΩΝ.

Ας αφήσουμε το Σύμπαν και ας πάμε στο Άτομο (σε μας). Γνωρίζω πολύ καλά ότι όταν έχω απαιτήσεις αυτές γεννούν ανάγκη. Π.χ. η ανάγκη για επιβίωση στη κοινωνία ορίζει γάμο όπως γάμο ορίζει και η γενετήσια ορμή ή το ερωτικό ένστικτο. Η ίδια ανάγκη γεννά την εργασία. Η ανθρώπινη ανάγκη οδηγείται είτε από την παρόρμηση είτε από την επιθυμία. Είναι δε, άμεσα εξαρτώμενη από το ορμέμφυτο ένστικτο.

Για αυτόν τον λόγο και η ανθρώπινη ανάγκη νικιέται από την Διάθεση (την ευχάριστη ή την δυσάρεστη). Πράττουμε κατά πως αντιλαμβανόμαστε τις προσωπικές μας ανάγκες.

Προσπαθούμε να γίνουμε φωτεινότεροι δλδ αρμονικότεροι όπως όλα είναι γύρω από τον άνθρωπο είναι αρμονικά με λίγα λόγια όλα τείνουν να γίνουν Αναγκαία. Το ίδιο βλέπουμε και στην φύση. Και αυτή τον ίδιο κανόνα ακολουθεί. Πράττει αναγκαία όπως την Ανάγκη αντιλαμβάνεται.....

Να πράττουμε αν πιστεύουμε ότι η ανθρώπινη ανάγκη υπερβαίνει την ανάγκη άλλων πραγμάτων προκειμένου να διατηρήσουμε την εσωτερική μας αρμονία.

Πάντα δεχόμενοι τις συνέπειες της πράξης μας. Αυτό είναι το Δίκαιο της Ανάγκης, αυτό πρέπει να ακολουθούμε δίχως δισταγμό.

Τί αναζητά ο ανθρώπινος Νους μόλις αποκτήσει
τα Αναγκαία και Απαραίτητα;

Είθισται ο ανθρώπινος νους να αναζητά τα περιττά και τα
μάταια αμέσως μόλις αποκτήσει τα αναγκαία και
απαραίτητα.

Τί ισχύει για την ανάγκη μεταξύ των πλούσιων
και των φτωχών;

Ο φτωχός για να ζήσει χρήζει την ανάγκη του Θεού, ο
πλούσιος την ανάγκη της τύχης.

Ποιά είναι η θέση της ανάγκης μεταξύ των δύο Φύλων (ανδρός – γυναικός);

Δεν υπάρχει ισχυρότερο φύλο. Υπάρχουν συνθήκες που επιβάλλουν τις πρωτοβουλίες ευθύνης να τις αναλαμβάνει το ένα από τα δύο φύλα και το άλλο να συμφωνεί επί της ανάγκης.

Συμπεραίνω με ασφάλεια ότι δεν πρέπει να κρίνουμε ή να αντιδρούμε δίχως να γνωρίζουμε την Ανάγκη καθώς αιτία αρμονία και ανάγκη είναι το ίδιο πράγμα. Πάντοτε να πράττουμε κατά πως αντιλαμβανόμαστε τις Ανάγκες μας. Δεν είναι αναγκαίο να ανεχόμαστε ότι αγαπάμε καθώς ταρασσεται η αρμονία μας.

Ποιά η σύνδεση μεταξύ κατανόησης και υπομονής;

Η αρχή της κατανόησης είναι να καταλαβαίνω τις ανάγκες του άλλου. Αυτή η αρχή της κατανόησης συνδέεται άμεσα με την αρετή της υπομονής. Με βεβαιότητα εκτιμώ την κατανόηση ως αναγκαία αρετή.

Τέλος θα μου συνιστούσα (καθότι ανάξιος να συμβουλευώ άλλους), γενικά να ζω πράττοντας το αναγκαίο και απαραίτητο και όχι το περιττό καθώς είναι ο ασφαλέστερος δια βίου δρόμος που θωρακίζεται από το Μέτρο στη ζωή (2η Προτροπή που θα σας αναλύσω στη συνέχεια).

2η Προτροπή: Να έχουμε το Μέτρο στην ζωή μας

Θα πρέπει να έχουμε *Μέτρο* να μετράμε δηλ να υπολογίζουμε στην ζωή μας. Να μην πράττουμε δίχως να αισθανόμαστε ή συναισθανόμαστε την σημασία του μετρώ τις πράξεις μου ή τις ενέργειες ή τις επιπτώσεις που έχουν αυτές σε μένα ή στο περιβάλλον γύρω μου.

Αφού βάλω το Μέτρο δεν πρέπει να το υπερβώ φτάνοντας στα άκρα ή την υπερβολή. Γιατί τίποτα γύρω μου ούτε και στην Φύση δεν είναι υπερβολικό καθώς αυτό δεν γίνεται ανεκτό από τους φυσικούς κανόνες – νόμους από τους οποίους μας κυριαρχούν.

Ποιός όμως ορίζει Μέτρο στην ζωή μου;

Ο Νους δηλδ το Λογικό μου και η Φύση (το DNA) ρυθμίζει το Μέτρο μου. Γιατί είμαστε ξεχωριστοί μοναδικοί και το Μέτρο το καθορίζουμε εμείς. Η Φύση δίδει το Μέτρο μέσω της γονιδιακής μας αλυσίδας και με ασφάλεια συμπεραίνω ότι:

Το μέτρο στις κοινωνίες ορίζεται διαφορετικά για τον κάθε άνθρωπο τα όρια τα βάζουν οι πολλοί μετά από συμφωνία ενώ για τη φύση ορίζεται από την αρμονία αυτών που την αποτελούν.

Συνεπώς ο υγιής Νους (η Λογική μας, η σύνεση) είναι το ασφαλές Μέτρο μας ή αλλιώς το *Άριστο Μέτρο*).

Καταλήγοντας το Μέτρο και η διάκριση είναι δίδυμες αρετές και δεν χωρίζονται ποτέ.

Τι είναι το ανικανοποίητο της Ψυχής;

Το να τρώμε έξω από το σπίτι μας τα χειρότερα και να τα πληρώνουμε ακριβότερα, εντούτοις αισθανόμαστε καλύτερα και το ξαναπράττουμε. Από εκεί φανερώνεται ότι η ψυχή είναι δυνάστης του σώματος μας και χρήζει το Μέτρο του Λογικού (Νου).

Κάτι παρόμοιο με το βλαβερό, κάπνισμα ή την ηδονή. Π.χ Το φαγητό πρέπει να το τρώμε και όχι να μας τρώει. Να τρώμε τόσο όσο για να μη πεθάνουμε από ασιλία , το επιπλέον (αυτού που θα φάμε) θα το φάνε ή οι γιατροί ή τα σκουλήκια. ***Ανικανοποίητο είναι μια Ψυχή Δυνάστης του σώματος μας, με φθοροποιά αποτελέσματα για αυτό.***

ΟΙ ΑΝΑΝΟΥ

Οι άνθρωποι που δεν ελέγχουν την *Διάθεση και κατ επέκταση το Ανικανοποίητό* τους είναι οι Άνθρωποι Άνευ Νου (Ανανού). Η ικανοποίηση της ψυχής σε κάποιον Ανανού εξαρτάται από την Διάθεση και όχι από το όφελος του σώματος. Η διάθεση (ευχάριστη ή δυσάρεστη) εξαρτάται από τον Νου, ο Νους εξαρτάται από το Μέτρο. Άρα να έχουμε το Μέτρο της Λογικής του Νου δηλαδή της εγκράτειας.

Για αυτό δεν είναι λίγες οι φορές (στους Ανανού) όπου η ευτυχία ή ο έρωτας περνάει από το στομάχι με αυτοκτονικά αποτελέσματα για το Σώμα. Αν το σώμα δικάζε την ψυχή, αυτή θα καταδικάζονταν για αχαριστία (το χειρότερο ελάττωμα της ψυχής). Διότι ***ενώ το σώμα υπηρετεί την ψυχή, η ψυχή καταπονεί το σώμα.***

Προορισμός του Ανθρώπου.

Η Λογική ή Νους έρχεται ως Μέσον για την εξάσκηση της ψυχής μέσω του Σώματος. Εδώ ορίζεται ο Προορισμός του Ανθρώπου. Πως δηλαδή, θα *ασκήσει* την ψυχή .

Είναι τόσο δύσκολο σαν να θες να περάσεις έναν ελέφαντα μέσα από μια βελόνα! Το Μέτρο και η αυτοκυριαρχία δυσκολότερα αποκτούνται από τους νέους λόγω της ρώμης και της παρόρμησής τους. Πρέπει να υπάρχει το μέσο στην αγάπη στην λύπη όπως και στον έρωτα. Τι ομορφότερο να είμαι άνθρωπος του μέτρου και όχι των άκρων.....!

3η Προτροπή: Να Σπεύδω Βραδέως
σκεπτόμενος λογικά σιωπηρά και αθόρυβα.

Να ασπάζομαι Τη λογική και με αυτή να Σπεύδω Βραδέως. Δλδ Να μην βιάζομαι. Να αφήνω παντού τα πάντα (να πράττονται) στο χρόνο τους με γνώμονα τη λογική μου. Επιπλέον για την ζωή μου να μετρώ τα δέκα και να πράττω το ένα, σιωπηρά και αθόρυβα.

*Παντού τα πάντα και τα πάντα στον χρόνο τους
εξαιτίας του ότι, οπουδήποτε το οτιδήποτε. Η Φύση
διαθέτει Χρόνο και κανόνες. Αυτά ισχύουν παντού και
πάντα στον Σύμπαν.*

Λίγα που πρέπει να θυμάμαι...

Η εξέλιξη έρχεται από την σύνθεση και την μετατροπή.

Η προπέτεια χωρίς μελέτη οδηγεί, τα δεινά.

Μην προσπαθήσω να περάσω την γέφυρα πριν πρώτα την φτάσω.

Μην κοροϊδεύω κανέναν ούτε τον εαυτό μου.

Επιπλέον είναι αμφίβολο αν υπάρχει αντικειμενική πραγματικότητα ανεξάρτητη από την ανθρώπινη λογική και τις ανθρώπινες αισθήσεις .

Συνεπώς όταν με βιασύνη προσπαθώ να επιλύσω προβλήματα πολύ πιθανόν να δημιουργήσω περισσότερα. Η βιασύνη παρόλο που δεν οδηγεί σε αποτέλεσμα μας δίδει ζωοποιό εμπειρία. Να παίρνω όσα μου Δίνονται και να δίνω όσα μπορώ και παραπάνω . (Δίνοντας καλό) διότι σε τούτη την ζωή τίποτε δεν μας ανήκει.

Να απολαμβάνω το Θεό των μικρών πραγμάτων και να δέχομαι αυτά που μου Δίνονται, χωρίς έννοια (άγχος) ή γκρίνια γιατί η ουσία της ζωής είναι στα απλά και ταπεινά.

Να αφήνω το μέλλον να δείξει, να ζω τη στιγμή δίχως έγνοια.

Να ζω το τώρα και να αφήνω το αύριο στον ειδικό, τον Ένα.

Αν εγώ ασχοληθώ με το μέλλον του Σύμπαντος τι θα πράξει ο
Δημιουργός;

4η Προτροπή: Να τηρώ και να θέτω Τάξη Πραγμάτων

Να παρατηρώ Την Τάξη των Πραγμάτων-
προτεραιοτήτων, να την υπακούω και να θέτω καινούρια.

Να μπορώ να διακρίνω την Τάξη παντού. Στα ήθη,
τα φυσικά μεγέθη, στους ανθρώπους και αλλού.

Να σέβομαι την υπάρχουσα Τάξη και να την τηρώ.
Επειδή αυτή με οδηγεί στο Δίκαιο.

***Χρέος μου: να διαμορφώνω νέα Τάξη μέσω της
Παλαιάς.***

Τί είναι η Τάξη (κατά Περιπατητή);

Η σειρά που πρέπει να ακολουθηθεί ως βέλτιστη για το αποτέλεσμα.

ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ: Τα μαθηματικά λ.χ. που ορίζουν τις αισθήσεις και το Σύμπαν. Δείχνουν τη σειρά-προτεραιότητα 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,.....αύξουσα σειρά, αλλά και..... 12,11,10,9,8,7,6,5,4,3,2,1,0 φθίνουσα 0,2,4,6,8,10,12.....διάταξη άρτιων αλλά και 1,3,7,9,11,.....διάταξη περιττών αλλά και....

.....αλλά και *Αρχηγού παρόντος πάσα αρχή παυσάτω*
πρώτα ο αρχηγός, *οργή λαού οργή Θεού* ... πρώτα ο
Λαός, *Πρώτα ο Θεός αν θέλει*πρώτα ο Θεός, *Πρώτος
ο άνθρωπος*πρώτα ο άνθρωπος, *Πρώτη η ανθρώπινη
αξιοπρέπεια*, *πρώτα η Τιμή* ... πρώτα η ηθική και άπειρα
άλλα που δείχνουν ότι *Τη σειρά των πραγμάτων –
προτεραιότητες πράξεων ή επιθυμιών πρέπει να την
ορίζουμε αυστηρά και μόνο εμείς.*

Βάζοντας Τάξη (-προτεραιότητες) στα πράγματά μου βάζω τάξη στην ζωή μου κάνοντας την ευκολότερη, λιγότερο αγχωτική καθώς *ο έλεγχος είναι σε μένα και δρω κάτω από την παντοδυναμία της Συνήθειας.*

Ο αστάθμητος παράγοντας, τμήμα του πεπρωμένου μου, ξεφεύγει από εμένα και οφείλετε σε ανώτερες δυνάμεις. Δυνάμεις που εφόσον μου επιβάλλονται ή είναι δυνάμεις ανωτέρας βίας, δεν δύναμαι να ελέγξω. Συνεπώς δεν χρειάζεται και να με απασχολούν.

Με ασφάλεια συμπεραίνω :

Η Τάξη είναι η αρχή της αρμονίας.

Αν θέσω τα πράγματα (ή την ζωή μας) σε τάξη ,
προτεραιοποιώντας τις ανάγκες της τότε αυτή (η Τάξη) θα
μας διατηρήσει κυρίαρχους και αρμονικούς με τους γύρω
μας.

Σχέση Τάξης και Ανάγκης.

Στην Τάξη υπακούει η Ανάγκη διότι αυτή είναι πρώτη κυρίαρχη με την αρμονία να είναι το πρωταρχικό συστατικό του ΠΑΝ και των ΠΑΝΤΩΝ.

Στην Τάξη υπακούει το Σύμπαν. Εν αρχή ήταν χάος, έπειτα ήρθε η Τάξη όπου λειτούργησε και διατήρησε το ΠΑΝ.

Υπάρχει αναρχία;

Δεν υπάρχει Αναρχία, υπάρχει αταξία . Η αταξία δείχνει άναρχη τάξη αλλά ακόμα και αυτή υπόκειται στις αρχές της Τάξης. Καθώς έχει αρχή και τέλος, ορίζει και ορίζεται, δημιουργείται και δημιουργεί.

Γενικά η αταξία είναι μία από τις συμπαντικές ουσίες πραγμάτων ιδεών και αξιών.

Όμως μην συγχέουμε την αταξία με την αναρχία.

Συνεπώς παντού κυριαρχεί η Τάξη ακόμα και στην Αταξία.

Αταξία - Αναρχία

Άλλο Αταξία άλλο Αναρχία. Η πρώτη είναι ζωοποιός καθώς οδηγεί μέσω της εμπειρίας στην Τάξη η δεύτερη όμως είναι θανατικό βέλος στην ψυχή και την Πολιτειακή οργάνωση. Λ.χ. Οι αντιεξουσιαστές πάντοτε θα είναι ωφέλιμοι για την εγρήγορση μιας Δημοκρατίας .

Όμως το να μη δέχομαι Αρχή, άρχοντα, σοφό, Νόμο, πρεσβύτερο είναι σα να μη δεχόμαστε Δημιουργό ή ανώτερο από μας Ον.

Σα να μη δέχομαι ότι τα δάκτυλα του χεριού μου είναι διαφορετικά με άλλο μήκος και λειτουργία. Σα να λέω πόδια και κεφάλι είναι ένα και το αυτό. Σα να λέω ότι το άλογο που οδηγεί το κάρο είναι το ίδιο. Αυτό αποτελεί μια από την μεγαλύτερες βλασφημίες.

Η Αναρχία στρέφεται εναντίον της κοινωνίας και της Πολιτείας καταδικάζοντάς τες σε θάνατο ή μαρασμό.

Η Αναρχία δεν δέχεται Αρχή πόσο μάλλον το *τέλος*. Αυτή είναι επικίνδυνη για την Πολιτειακή οργάνωση. Επικίνδυνη για το Ον που καλώ άνθρωπο καθώς του αφαιρεί την οργάνωση, κύριο συστατικό για την επιβίωση μιας κοινωνίας. Η άναρχη κοινωνία από την μελέτη της ιστορίας της αποδεικνύεται ότι είναι η μόνη που χάνεται ενώ αυτή που αντιστάθηκε αναπτύχθηκε εξελίχθηκε ήταν αυτή με την σωστή Πολιτειακή οργάνωση δηλαδή αυτή που διέθετε Τάξη πραγμάτων (- προτεραιότητες) και ιδέες. Όπου υπάρχει οργανωμένη σκέψη υπάρχει και η Τάξη (οργανωμένη κοινωνία).

Συνεπώς το να έχω Τάξη έχω Πολιτειακή οργάνωση.

Χρήσιμα παραδείγματα Τάξης:

Ανώτερη η συγχώρεση, της μετάνοιας.

Το ειδικότερο υπερέχει του γενικότερου.

Το να απαγορεύεις είναι χειρότερο του να περιορίζεις.
Δλδ Το να θέτουμε όρια είναι ανώτερο από το να
απαγορεύουμε.

Μεταξύ των ανθρώπων:

Όπως τα δάχτυλα του χεριού μου δεν είναι όλα ίδια έτσι και οι άνθρωποι δεν είναι ισοδύναμοι ή ίσοι μεταξύ τους. Η μόνη ισότητα που έχουν είναι η ισονομία και η αξία της ανθρώπινης ζωής τους.

Οι άνθρωποι δεν έχουν την ίδια χρησιμότητα (ή δύναμη) αλλά έχουν την ίδια αξία. Έτσι όπως όλα τα δάχτυλα είναι απαραίτητα στην παλάμη έτσι και όλοι οι άνθρωποι είναι απαραίτητοι σε μια κοινωνία.

Τι είναι η κοινωνική συνοχή:

Όπως όταν κόψω το δάχτυλο του χεριού μου γεμίζει όλη η παλάμη αίμα και δυσλειτουργεί όλο το άκρο, έτσι όταν βλάπτω έναν άνθρωπο ή μέλη οικογένειας ή οικογένεια ή κοινωνική ομάδα είναι σα να ακρωτηριάζω άκρο στο σώμα της κοινωνίας .

Άρα κοινωνική συνοχή είναι η υγεία των άκρων της κοινωνίας.

Γιατί η Τάξη είναι Συμπαντικό χαρακτηριστικό;

Το ότι οι άνθρωποι δεν είναι ισοδύναμοι το ίδιο ισχύει και για τα επαγγέλματά τους το ίδιο ισχύει και για τα δάκτυλα του χεριού τους το ίδιο ισχύει και με τους πλανήτες τα άστρα τους γαλαξίες τις μαύρες τρύπες τα άγνωστα και τα γνωστά σωματίδια της ύλης και γενικά όλα στο Σύμπαν. Διότι αν ήταν όλα τους ισοδύναμα, τίποτε δεν θα γινότανε ούτε θα δημιουργούταν.

Απαιτείται η Διαφορετικότητα για να υπάρξει *ΕΡΓΟ*. Στην φυσική λ.χ. η διαφορά δυναμικού δημιουργεί κίνηση των ηλεκτρονίων.... τις αστραπές την κίνηση με λίγα λόγια

Δηλαδή όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά επιτελεί έργο χρήσιμο στο σύνολο της Πλάσης. Δίχως όλους μαζί δεν μπορεί να εκτελεσθεί μία εργασία ή αποστολή.

Συνεπώς η Συνοχή είναι Τάξη με λίγα λόγια αρτιμέλεια της Συμπαντικής Κοινωνίας.

Οι δογματικοί ή οι πιστεύοντες στην μοναδικότητά τους δίχως το αξίωμα της αρχής μέσου και τέλους είναι αφενός μεν άδικοι αφετέρου δε διαταραγμένοι, ανήκοντες στην κατηγορία των ΑΝΑΝΟΥ.

Μπορώ να πω, όλα διέπονται από αυτήν (τάξη πραγμάτων) δηλαδή το πνεύμα η ύλη ακόμα και το ήθος. Μόλις ο ανθρώπινος νους ξυπνήσει και θέσει σε τάξη τα πράγματα θα κάνει την αρχή των πάντων δηλαδή την πρώτη πολιτειακή αρχή του Σύμπαντος .

5η Προτροπή: Να έχω ηθική.

Να θέτω ηθικούς κανόνες και αξίες. Βάση ωφέλιμη για την συμβίωσή μου με ομοειδή πλάσματα του Σύμπαντος. Παρόμοια πλατφόρμα δόθηκε στις ανά την υφήλιο θρησκείες.

Γενικά η περί ηθικής Τάξη με βοηθά στην ευκολότερη εκμετάλλευση των μαζών ανά το Σύμπαν.

Κρίνομαι ηθικά για το σύνολο των πράξεων μου. Δεν κρίνομαι από τον Θεό. Κρίνομαι από τον άνθρωπο. Δεν *υπάρχει ηθική δούλων και ηθική κυρίων* (Νίτσε).

Η ηθική είναι μια και αδιαίρετη για όλους αυτό που διαφέρει είναι ο τρόπος που έχει ο κάθε άνθρωπος ή Λαός ή τάξη ώστε να την προσεγγίζει κάθε φορά.

Συνεπώς η ηθική είναι ανηθικότητα και το αντίστροφο όταν τη μελετάμε στον χρόνο και στις κοινωνίες.

Η γεωγραφική θέση των κοινωνιών και η ανάγκη για πίστη στο Ανώτερο Ένα είναι παράγοντες που επηρεάζουν την ηθική καθώς η εν'λόγω έννοια είναι ρευστή σε αυτές.

Δηλαδή πιο απλά, κάτι που σε μια κοινωνία χαρακτηρίζετε ανήθικο ή βάρβαρο σε άλλη χαρακτηρίζετε ηθικό και η ειδοποιός διαφορά έγκειται στην γνώση και μόνον που αυτές κατέχουν.

Άρα η ηθική είναι ρευστή καθώς η αρχή: *ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ ΠΑΝΤΑ ΧΩΡΕΙ ΟΥΔΕΝ ΜΕΝΕΙ* του Ηράκλειτου κυριαρχεί πλήρως σε αυτή, ενώ αυτή που παραμένει σταθερή είναι η Τάξη ηθικής.

Λόγου χάρη το να επιστρέφω ότι δανείστηκα νοείτε διαφορετικά σε μια φυλή του Αμαζονίου και διαφορετικά στην Αμερική .

Επιπλέον διαφορετικά στην ίδια κοινωνία, νοείτε η επιστροφή του δανεικού σήμερα από ότι πριν πενήντα (50) χρόνια .

Διαφορετικοί δρόμοι που φτάνουν στην ίδια ηθική τάξη. Την επιστροφή του δανεικού μου.

Θρησκείες-Ηθική

Η ηθική διαπαιδαγώγηση των μαζών (ηθικοπλασία) έχει ανατεθεί τόσο κατά το παρελθόν το παρόν και το μέλλον στις θρησκείες .

Το δικαίωμα αυτό, ανατέθηκε και θα ανατίθεται από τους Κυβερνήτες σε αυτές με σκοπό, την καλύτερη διοίκηση και εκμετάλλευση των κοινωνιών.

Αυτή η μοναδική σταθερή, δηλαδή η Τάξη ηθικής ορίζεται από τις Συμπαντικές Αρετές και μόνο αυτές οι αρετές ορίζουν Ηθική Τάξη στις κατά τόπους θρησκείες.

Μερικά ανήθικα για τη ζωή μου και τι είναι
καλό;

Ανήθικο να δίνουμε δίκαιο στο άδικο.

Η μετάνοια ανηθικότερη της συγνώμης.

Ανήθικο η άλογη εκμετάλλευση ενός εθελοντή.

Ανήθικη η σπορά ψεύτικης προσδοκίας.

Γνώρισμα χαλαρής ηθικής και αδύναμου χαρακτήρα να
συνάπτω σχέση με το ταίρι άλλου.

Καλό είναι η ζωή μου να διακρίνεται για την ταπεινότητα
και την κοσμιότητά της.

Την ίδια αξία που δίδουμε στον πλούτο θα πρέπει
να δίνουμε και για την αρετή που θα έπρεπε να
εξαργυρώνεται σε αυτόν τον κόσμο.

Με ασφάλεια μπορώ να πω:

*Δεν πρέπει να θίγουμε την *ηθική τάξη πραγμάτων* αλλά να θέτουμε ηθικούς κανόνες και αξίες. Βάση ωφέλιμη για την συμβίωσή μας με ομοειδή πλάσματα του Σύμπαντος.*

6η Προτροπή: Συγχώρεση.

Μου έχει δοθεί το δικαίωμα (ανθρώπινο) να συγχωρώ και να ζητώ συγχώρεση. Όπως επίσης μου έχει δοθεί το δικαίωμα της συναναστροφής ή μη των πλασμάτων (μεταξύ αυτών και των ανθρώπων) που έχω συγχωρήσει προκειμένου να εξυπηρετήσω την εσωτερική μου αρμονία (γαλήνη).

Αφήνω έτσι την συμπαντική αρετή της κατανόησης να μεγαλουργήσει την Αγάπη μου δίχως να κρατάω κακία και εφόσον επιθυμώ να συναναστρέφομαι με αυτά (ή αυτούς) που μου προκάλεσαν κακό.

Συγχώρεση – Κατανόηση;

Μια από τις Βασικές Συμπαντικές Αρετές είναι η συγχώρεση, γενικότερα να δίνω συγχώρεση πράγμα που σημαίνει ότι διαθέτω την αρετή της κατανόησης.

Διότι:

Δεν χρειάζομαι να είμαι Χριστός ή Θεός ή Πάπας για να συγχωρώ ή για να συγχωρούμε. Χρειάζομαι να είμαι άνθρωπος. Γιατί η φύση μου είναι ατελής και λανθάνει συνεχώς.

Διότι:

Το να αναζητώ την τελειότητα φανερώνει ψυχική διαταραχή (καθότι στον κόσμο των αισθήσεων όλα είναι σχετικά και υποκειμενικά) γι' αυτό ο μοναδικός ασφαλής δρόμος για να πλησιάσω την αρμονία (γαλήνη) της φύσης είναι αυτός της συγχώρεσης, καταλύτης για την γνώση (μάθηση) και την εξέλιξή μου.

Εξάλλου η απλή μετάνοια (άνευ συγχώρεσης) δεν παίζει κανένα ρόλο στην διάπλαση του χαρακτήρα μου διότι αυτή χαρακτηρίζει τους πονηρούς και τους κακούς σε αντίθεση με τη συγχώρεση που γίνεται ζωοποιός εσωτερικός φάρος γαλήνης.

Διότι:

Η συγχώρεσή μου πρέπει να είναι έμπρακτη, καθότι ως άνθρωπος που έμπρακτα συγχωρεί, μετουσιώνεται Θεό. Ενώ τόσο εγώ που συγχωρώ όσο και αυτός που συγχωρείται μετέχουν της Θείας Κοινωνίας (του Θεϊκού).

Γιατί μόνο μέσω της κατανόησης και της συγχώρεσης ο κόσμος μας πλάθεται φωτεινότερος (πνευματικότερος) και άρα αρμονικότερος.....!

Δεν πρέπει να λησμονώ πόσο σημαντική είναι η συγχώρεση όταν αγαπώ αλλά πιο σημαντική είναι η συγχώρεση δίχως την αγάπη μου (δίχως να αγαπώ).

Διότι:

Κατανοώ τον άνθρωπο, πράξη θειικού χαρίσματος καθότι η κατανόηση είναι μία από τις συμπαντικές αρετές.

Αγνότερη η συγνώμη της μετανοίας. Ανώτερη η συγχώρεση, της μετάνοιας. Η Συγνώμη (συγχώρεση), με γαληνεύει και με πλησιάζει στο Θεό. Τίποτα στους ανθρώπους δεν είναι τέλειο. Για αυτό σφάλω και επιβάλλεται δια των κανόνων της συμβίωσης να συγχωρώ. Επιπλέον πρέπει να κάνω τη ζωή μου αρμονική και όχι τέλεια. Καθότι ως άνθρωπος λόγω της εκ' φύσεως μη τελειότητας μου, δεν δύναμαι να παράγω τελειότητα παρά μόνο να την πλησιάζω. Συνεπώς αυτός που την επιδιώκει φανατικά, είναι εγγύτερα στην παρά φύση κατάσταση και την ψυχική αρρώστια παρά στην Τελειότητα που διαθέτει ο Δημιουργός *55*

Ποιά τρία της Συγχώρεσης λατρεύει ο Θεός-
άνθρωπος;

Ζητώ συγνώμη

Εγώ φταίω το λάθος είναι δικό μου

*Τι μπορώ να κάνω για να βοηθήσω στο πρόβλημα που
δημιούργησα.*

Δεν έχει τόσο σημασία η μετάνοια όσο η
συγχώρεση, η οποία ακουμπά τη Συμπαντική Αρετή της
Κατανόησης.

Η συγχώρεση δρα στην συμπαντική συνείδηση και
ενεργοποιεί την αυτογνωσία.

Θεέ μου συγχώρα με για αυτά που γράφω!

7η Προτροπή: Να επιδιώκω την Ευτυχία.

Αυτή είναι υποκειμενική για τον καθένα μας διαφορετική.
Να σέβομαι την διαφορετικότητα στην Ευτυχία και να την
επιδιώκω ως ζωοδότρα ζωής.

Τί είναι Ευτυχία (κατά Περιπατητή);

Το ευχάριστο για τα Νοήμονα, το αρμονικό για το
Συμπαντικά. Με μια φράση ευτυχία είναι ότι μας ωφελεί.

Ποιό δημιούργημα νοείτε ευτυχισμένο, κατά Περιπατητή;

*Το πλάσμα που είναι ευχαριστημένο με αυτά που
επιθυμεί ή πράττει.*

Για τους ανθρώπους θεωρείται αναγκαία προϋπόθεση για
τα σημερινά δεδομένα η ύπαρξη χρήματος καθώς δίχως
αυτό δεν πραγματοποιείται η επιβίωση του και η σύνδεσή
του με παροχή υλικών αγαθών.

Υπάρχει ευτυχία;

Δεν υπάρχει ελευθερία άρα δεν υπάρχει ευτυχία. Είμαστε δέσμοι στο περιβάλλον στις συνθήκες που μας περιβάλλουν και την ψυχή. Είθισται όταν είσαι γενναίος να είσαι ελεύθερος όταν είσαι ελεύθερος είσαι ευτυχισμένος!

Επιπλέον να μη λησμονώ ότι δεν υπάρχει πλήρης ευτυχία στον κόσμο των αισθήσεων. Η ιδεατή ανθρώπινη ευτυχία, είναι κρυμμένη μόνο στην αρετή.

Η δύναμη του θεού των μικρών πραγμάτων που είναι ένας μικρός θεός, με βοηθά στην πρόσκαιρη ευτυχία μου.

Ποιά η θέση του χρήματος στην Ευτυχία μου;

Αναρωτούνται πολλοί.

Η απάντηση είναι απλή στο Διαχρονικό ερώτημα αν το Χρήμα είναι ικανό και αναγκαίο, για την Ευτυχία

Είναι Ικανό και Αναγκαίο, Ικανό και όχι Αναγκαίο, όχι Ικανό και όχι Αναγκαίο!

Απλά βρείτε που ανήκετε.

Τί είναι ο Τυχοδιώκτης και που δρα;

Είναι ο καιροσκόπος εκείνος που αρχίζει με το *ο σκοπός αγιάζει τα μέσα* και τελειώνει με το *ο σώζων εαυτόν σωθήτω*.

Δρα ευκολότερα σε αναμπουμπούλα, χάος και σύγχυση.

Ποια η σχέση της ευτυχίας και της Τύχης
(τυχερών απρόσμενων καταστάσεων);

Εγώ που εμπιστεύομαι την *τύχη μου* στην τύχη είμαι
άξιος της τύχης μου.

Κατά συνέπεια και με ασφάλεια σας λέω ότι πρέπει να
επιδιώκω την Ευτυχία μου μέσα από τα δεσμά μου.

8η Προτροπή: Να έχω δυνατή πίστη μετά από έλεγχο αυτών που ακούω και να μην εμποδίζω άλλους να πιστεύουν ότι επιθυμούν ή αντιλαμβάνονται.

Ω Θεέ μου! τι σου κάνουμε εμείς οι άσπλαχνοι. Πιστεύουμε ότι μόνο εμείς είμαστε, ο θεός μας είναι και ο μοναδικός. Δεν υπάρχουν άλλοι θεοί εκτός του δικού μας.

Ευτυχώς, υπάρχουν και άλλοι θεοί που πρέπει να είναι σεβαστοί από όλους μας και όλα.

Άλλος το λέει χρήμα, άλλος οικογένεια, άλλος ομάδα, άλλος Δία, Μωάμεθ, Χριστό κ.α

Χρέος μου

Να χρησιμοποιώ με αγάπη την Λογική μου καθώς είναι το ωραιότερο όπλο που διαθέτω για να επιλύω προβλήματα. Γιατί αυτό είναι το μωσαϊκό του Σύμπαντος. Να σέβομαι την διαφορετική άποψη (θέση, τοποθέτηση) δίχως δογματισμούς και δίχως να γίνομαι ο ίδιος μωρόπιστος.

***Διότι : Καλό να πιστεύεις. Καλύτερο να πιστεύεις σε Θεό.
Άριστο να πιστεύεις στον εαυτό σου.***

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η δυνατή πίστη είναι η ατμομηχανή της ανθρώπινης ζωής. Αν δεν έχουμε πίστη δεν έχουμε πυξίδα.

Χρέος μου

Η ανθρώπινη νόηση χρειάζεται την πίστη μέσω των θρησκειών για να ηρεμήσει. Αυτός είναι ο λόγος που τις δημιουργεί. Διότι, όπως το σώμα θέλει ύδωρ για να συντηρηθεί το ίδιο και η ανθρώπινη νόηση χρειάζεται την θρησκεία για να προστρέξει και να αποφύγει μέσω αυτής, την ατέρμονη αναζήτηση του Θείου. Μη λησμονώ ότι οι θρησκείες είναι κεκαλυμμένο εμπόριο.

Είναι προτιμότερο να προσευχόμαστε για τις αγαθές επιθυμίες των συνανθρώπων μας παρά για τις δικές μας. **Για αυτό μην ακούμε κανένα άνθρωπο μήτε πατέρα μήτε μητέρα μα μήτε και θεό. Να ακούμε μόνο την Λογική μας. Σε αυτήν και μόνον πρέπει να πιστεύουμε εμείς οι άνθρωποι. Αυτή μας χαρίσθηκε για να επιβιώσουμε.**

Όπλο της Πίστης μου η Αξιοπιστία.

Όπλο μας η Αξιοπιστία μας. Κανόνας της ηθικής Τάξης Πραγμάτων. Να τηρούμε την αρχή της καλής πίστης και των χρηστών ηθών.

Και να προσευχόμαστε στον Θεό ώστε να πραγματοποιήσει τις αγαθές επιθυμίες των συνανθρώπων μας και όχι τόσο τις δικές μας. Εμείς δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το καλύτερο, το αγαθότερο και άρα το προτιμότερό μας.

Τι πρέπει να αποφύγω οπωσδήποτε;

Τον φανατισμό την ιδεοληψία και τον δογματισμό.

Τις τρεις Νόσους της Λογικής που καταργούν την διαφορετικότητα (μωσαϊκό του Σύμπαντος κόσμου) και απειλούν την Δημοκρατία.

Ο ιδεοληπτικός-δογματικός –φανατικός είναι Άκρο. Παραβιάζουμε βάνουσα τη 2η Προτροπή του Μέτρου στη ζωή μας.

Πρέπει να γνωρίζω ότι οι φανατικός (τρομοκράτης, δογματικός κ.α.) δεν επιδίωκε ποτέ να γίνει φανατικός.

Η αμάθεια μαζί με την πείνα και τον φόβο εύκολα χειραγωγούν έναν απαίδευτο χαρακτήρα ή ένα νοσηρό (άρρωστο) μυαλό.

Υπαίτιοι για αυτό...

Είναι οι κυβερνήτες. Αυτοί δια-παρά-μορφώνουν το Λαό τους από την παιδεία που λαμβάνουν: στα σχολεία, τις θρησκείες και τα ΜΜΕ. Συνεπώς το να διώκουμε ή να κατηγορούμε ένα *τρομοκράτη-δογματικό-φανατικό-ιδεοληπτικό* είναι λάθος καθώς η σύλληψη ενός αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για τα άλλα νοσηρά μυαλά επαυξάνοντας τους τρομοκράτες-δογματικούς-φανατικούς.

Γνωρίζοντας ορθά ότι η μητέρα της τρομοκρατίας είναι η κακή πίστη (φανατισμός) γι' αυτό επιβάλλεται να είμαστε καλόπιστοι, δημοκρατικοί (σεβαστές όλες οι διαφορετικές απόψεις) αλλά επιφυλακτικοί με αυτά που ακούμε και βλέπουμε.

Φανατισμός και Δημοκρατία.

*Ο φανατισμός πάντοτε θα είναι ο εχθρός της
Δημοκρατίας.*

Συνεπώς θα πρέπει να προσέξουμε τι Παιδεία και τι Πολιτισμό παράγουμε.

Εκτιμώ δε ότι μόνο με την πειθώ τον ενάρετο βίο που δίδετε μέσω του πολιτισμού την αποφυγή αδικιών, την βοήθεια που μπορούν να προσφέρουν τα πλούσια στα φτωχά κράτη και οι πλούσιοι άνθρωποι στους φτωχούς συνανθρώπους τους για να ξεπεραστεί η πείνα των δεύτερων θα μπορέσει *να παραχθεί φιλαλληλία και ευκολότερα πανανθρώπινη αγάπη.*

Φανατισμός και Δημοκρατία.

Καθότι η φιλαλληλία είναι ο κοινός Λόγος για όλους τους ανθρώπους και αυτό γίνεται διότι μπαίνει μέσα σε αυτό το πνευματικό στοιχείο της συνειδήσεώς τους.

Στοιχείο καθόλα υπαρκτό ζωτικό και ζωοποιό για τον άνθρωπο.

Εξάλλου δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η καλύτερη μέθοδος για την πάταξη της τρομοκρατίας είναι η εφαρμογή στην πράξη της Δημοκρατίας μαζί με την διδαχή στην πράξη της ενάρετης ζωής της ζηλευτής από τις άλλες μη προοδευτικές κοινωνίες .

9η Προτροπή: Να είμαι Αυτοκυρίαρχος.

Να ελέγχω τον εαυτό μου. Μην επιτρέπω στα πάθη (λαιμαργία, ζηλοφθονία, άμετρη φιλοδοξία, εγωπάθεια, φιληδονία, αλκοολισμό, απληστία, οκνηρία κ.α.) ή τον θυμό μου να με κυβερνά.

Αυτή με οδηγεί στη Αυτογνωσία (ΓΝΩΘΙΣΕΑΥΤΟΝ) και προστίθεται στην φαρέτρα μου για εσωτερική Αρμονία.

Εφόσον ελέγξω τον εαυτό μου εύκολα μπορώ να διαχειριστώ τους γύρω από εμένα ανθρώπους καταστάσεις συνθήκες.

Διότι

Η πειθαρχία του εαυτού μας (και όχι η πειθαρχία που επιβάλλουμε σε άλλους, στρατιωτική, θρησκευτική, οικογενειακή, εργασιακή, κ.α.), είναι μια εκ των μεγαλύτερων αρετών. Μπαστούνι στα χέρια του τυφλού.

Δίχως αυτή, μπορούμε να σκοτώσουμε από θυμό, να βιάσουμε, να μοιχεύσουμε και γενικά να ντροπιάσουμε την υπόστασή μας. Όταν όμως είμαστε ήρεμοι εσωτερικά κανείς και τίποτα δεν μπορεί να μας αναγκάσει σε ενέργειες χωρίς να το θελήσουμε ή να συναινέσουμε.

***Να γνωρίζουμε ότι είμαστε ηγέτες του εαυτού μας.
Εμείς τον ορίζουμε ή τον γκρεμίζουμε. Η αυτοδιάθεση
είναι αποκλειστικό μας δικαίωμα.***

Διότι

Ο άνθρωπος είναι πάθος (πόθος) γι' αυτό η αυτοκυριαρχία μας πρέπει να θέτει τα πάθη μας υπό την κυβέρνηση της αίσθησης του Λογικού όντος. Αν ο Λογικός άνθρωπος γνωρίζοντας τα πάθη του (αδυναμίες) τα θέτει υπό έλεγχο, θέτει ταυτόχρονα υπό έλεγχο τον εαυτό του.

Όταν θέτουμε υπό έλεγχο τον εαυτό μας κυβερνάμε τους γύρω από εμάς. Και αυτό συμβαίνει γιατί είθισται οι γύρω μας να είναι έρμαιοι των παθών τους ή αλλιώς κυβερνιούνται από αυτά.

Συνεπώς να εγκλωβίζουμε τα πάθη μας δίχως εξωτερίκευση και να σπρωχνόμαστε σε πράξεις μόνο από την ανάγκη.

Γενικά

Η Λογική (να επικρατεί) της επιθυμίας και όχι η επιθυμία της Λογικής. Η παράδοση μας λέει ότι ο Θεός εξαιτίας της απειθαρχίας του πρωτόπλαστων τιμώρησε τον Αδάμ και την Εύα εξορίζοντάς τους από τον Παράδεισο. Από τότε φέρουμε το βάρος του Αμαρτήματοςδιότι αμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα....!

Η πειθαρχία που στηρίζεται όχι στο Εγώ αλλά στους Νόμους και κανονισμούς είναι ανελεύθερη και καταπιεστική. Στηρίζεται δε, όχι στην φιλαλληλία αλλά στον σκοπό. Τα πάντα θέλουν χρόνο, το ίδιο και η αυτοκυριαρχία (από 3^η Προτροπή).

Αρετή είναι και το τιθασευμένο πάθος.

Θυμός

Σταματώ να πράττω όταν θυμώνω.

Ο θυμός το ίδιο ταραάζει σώμα και πνεύμα.

Θυμός και απόγνωση σβήνουν τη λογική και γίνονται
θανάσιμοι σύμμαχοι.

Ο εγωισμός με το θυμό είναι αδέρφια και είναι εξίσου
φθοροποιά για το σώμα το πνεύμα και την ψυχή.

Αυτοκυριαρχία, σύγχυση και πειρασμοί.

Η αποφασιστική πράξη διώχνει τη σύγχυση. Οι παρορμήσεις μας να συμφωνούν με την ηλικία μας.

Ο πειρασμός πάντοτε είναι αφροδισιακός και διεγερτικός.

Μην πλησιάζουμε τον πειρασμό στους εαυτούς μας προκαλώντας τα ένστικτά μας αλλά απλά να απομακρυνόμαστε από αυτόν αν δεν είμαστε σίγουροι για εμάς. (Δηλαδή για την εγκράτειά μας). Ο άνθρωπος διαφέρει από τα ζώα στον έλεγχο των ενστίκτων. (Πείνας , αναπαραγωγής , αυτοάμυνας). ***Μέσω της εγκράτειας γίνομαι ενάρετος και φανερώνονται τα χαρίσματα που μου έχουν Δοθεί.***

Αυτοκυριαρχία και τόλμη.

Δεν επιτρέπουμε ποτέ σε άφρονα άνδρα ή γυναίκα να διοικεί σπίτι.

Να πράττω το συμφωνότερο με την φύση μου και την ηλικία μου.

Είναι καλό αλλά σπάνιο να είμαι αυτόνομος ολιγαρκής και αυτόφωτος.

Στις καλές και στις τολμηρές αποφάσεις (- πράξεις) να είμαστε αμετανόητοι.

Το ποτό που χρησιμοποιείται ως το λιμάνι για τις φουρτούνες της ζωής γίνεται η φυλακή του καπετάνιου.

Έχοντας εγκράτεια γυμνάζω το πνεύμα μου (γίνομαι ενάρτεος) δίνοντας μου ψυχική υγεία.

Άρα είναι καλό:

Να έχουμε συνείδηση των πράξεων μας και των επιπτώσεών τους.

10η Προτροπή: Να είμαι δίκαιος (και δικαιοπρακτών).

Να μην είμαι δικομανής.

*Να αποδέχομαι την αδικία ως μέρος της κοινωνικής ζωής
δίχως λύπη ως φυσιολογικό φαινόμενο.*

Σε καμία περίπτωση δεν αποδίδω δικαιοσύνη.

Διότι

Όταν είμαστε δίκαιοι, είμαστε γαλήνιοι και ομοιάζουμε με το Θεό.

Ταυτόχρονα σεβόμαστε και αναγνωρίζουμε τα δικαιώματα των άλλων υπάρξεων που βρίσκονται σε κοινή μοίρα με εμάς στο Σύμπαν δίδοντας δείγμα σεβασμού προς τον κοινό Δημιουργό.

Ενώ χάνουμε το δίκιο μας όταν με άδικο προσπαθούμε να το βρούμε. Μη δίνουμε δίκαιο στο άδικο.

Να θυμάμαι: Μητέρα του τρομοκράτη η αδικία. Στον δίκαιο ο Θεός δίδει δύναμη και γαλήνη.

Διότι

Ο θυμός και η αδικία το ίδιο ταράζουν την ψυχή.
Μητέρα της αδικίας η διαφθορά και αυτής το χρήμα.
Κράτος δικαίου το κράτος που πολεμά την διαφθορά. Στον
δίκαιο ο Θεός δίδει τη δύναμη στον άδικο ο δαίμονας
(ταραχοποιός της αρμονίας μας).

Γενικά:

Επειδή είμαστε άνθρωποι, πρέπει να κρίνουμε
εφόσον δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά τον
άνθρωπο, για αυτά που πράττει και όχι για αυτά που
σκέφτεται. Για το δεύτερο ας επιτρέψουμε, να τον κρίνει ο
Θεός.

11η Προτροπή: Να είμαι Καλός Πολίτης.

Το χρέος μου ως Πολίτης.

Να σέβομαι τους Πολιτειακούς Νόμους και να συμμετέχω στην διαμόρφωση αυτών. Δίχως Νόμους δεν υφίσταται οργανωμένη Πολιτεία δηλαδή Προστασία. Πρέπει να γνωρίζω ότι η φύση και η Πολιτεία είναι κοινή για τον άνθρωπο και τα πλάσματά της.

Η ανάγκη για ασφάλεια που προσφέρει η Πολιτειακή οργάνωση είναι αυτή που ορίζει τους νόμους.

Διότι

Ψυχή της πατρίδας οι Νόμοι. Η Πολιτεία είναι οι πολίτες της και το αντίθετο. Ο διεφθαρμένος πολίτης παράγει διεφθαρμένη Πολιτεία.

Η Επιβράβευση του καλού Πολίτη είναι η Δικαιοσύνη που απολαμβάνει μέσω του Δικαίου της Πολιτείας.

Ο Διεφθαρμένος πολίτης βγάζει διεφθαρμένο Κυβερνήτη. Κατά συνέπεια οι κακοί πολίτες δεν μπορούν να απαιτούν καλή Πολιτεία.

Η Πολιτεία εκεί που δεν βραβεύει την αρετή εκεί γεννά και τον κακό πολίτη.

Διότι

Πολιτεία και γονείς θα έπρεπε να σημαίνουν προστασία και μάθηση.

Η πολιτεία οφείλει να προσαρμόζεται στις ανάγκες των πολιτών της.

Η συμμετοχή στην κοινωνία των πολιτών είναι ο σοφότερος δάσκαλος για τον πολίτη.

Είναι αναγκαία η ενεργή παρουσία των Πολιτών στην διαμόρφωση της Πολιτείας.

Διότι

Ο Νόμος είναι το ίδιο κοφτερό μαχαίρι για τον πολίτη και για τον κυβερνήτη.

Τους νόμους έχουν μεγαλύτερο συμφέρον να διαφυλάττουν οι αδύνατοι παρά οι δυνατοί.

Τέσσερις πρέπει να είναι οι αδερφές που βοηθούν στην ανατροφή των πολιτών και των παιδιών. Η προσαρμογή, η κατανόηση, η ανεκτικότητα και η συγχώρεση.

Διότι

Ο Κυβερνήτης οφείλει να οργανώνει την Πολιτεία στην ευζωία του πολίτη.

Ενώ ο ηγέτης οφείλει να οργανώνει την Πολιτεία στην μακροημέρευση του πολίτη.

Ο πολίτης πρέπει να πείθεται ότι οι θυσίες του αποσκοπούν στην αξιοπρέπεια και την μακροημερευσή του.

Το τολμηρότερο για τον Κυβερνήτη και τον ηγέτη να πείσει τον πολίτη ότι δεν είναι σκλάβος.

Διότι

Η καλύτερη πολιτεία προκύπτει όταν οι πολίτες της έχουν αναπτύξει την **αίσθηση του καθήκοντος**. Θα πρέπει να πεισθούμε στο **Όχι τόσο όσο** αλλά στο **όσο τόσο**. Δλδ μη πράττουμε τόσο όσο να μην εκτεθούμε ως πολίτες, υπάλληλοι, φίλοι, σύζυγοι, αδελφοί, πατέρες, παππούδες, πιστοί κ.α. αλλά να δίδουμε *όσο* περισσότερο μπορούμε *τόσο ώστε να προάγουμε* Πολιτεία, οικογένεια, φιλία, θρησκεία κ.α.

Αυτή πρέπει να είναι μια από τις ευθύνες και επιθυμία μου. Μη λησμονώ ότι, αν δεν τηρείται ο ανθρώπινος νόμος τότε τηρείται ο νόμος της ζούγκλας (του ισχυρού).

ΠΙΘΑΝΑΝΟΥ

Οι Πιθανανού (*Πιθανοτήτων Άνθρωποι Άνευ Νου*) είναι ανθρωπίσκοι που ζούνε ως παράσιτα πολίτες εις βάρος των καλών πολιτών. Διότι αφενός μεν δεν δίδουν με την Λογική τους τα νόμιμα στην Πολιτεία, αφετέρου δε δυναμιτίζουν την κοινωνία και κατ' επέκταση την Πολιτεία, βάζοντας στον πειρασμό της ανομίας τους καλούς πολίτες της. Δηλαδή πείθεται ο καλός πολίτης ότι η ευτυχία του είναι όχι στην ευνομία αλλά στην ανομία και την αρπαχτή.

Γενικά δεν θάπρεπε να γινόμαστε τίμιοι επειδή δεν μπορούμε (δεν μας επιτρέπετε) να γίνουμε κλέφτες αλλά να είμαστε τίμιοι γιατί φτιάχνουμε μια τίμια Πολιτεία για εμάς και τα παιδιά μας.

1ο Παράδειγμα σκέψης ΠΙΘΑΝΑΝΟΥ πολίτη.

Μου δίδεται μια άδεια από τις τοπικές αρχές για να βάλω τρία τραπεζοκαθίσματα στην μια μεριά του πεζοδρομίου. Εγώ παρανόμως βάζω έξι σε όλο το πεζοδρόμιο. Παίζω έτσι με τις πιθανότητες για το πρόστιμο που θα μου επιβληθεί από τις αρχές. Ταυτόχρονα παίζω με την ανοχή των συμπολιτών μου οι οποίοι αγανακτούν να περάσουν από το πεζοδρόμιο. Πως σκέφτομαι; Λέω, θα βγάλω 10, τα 5 θα τα δώσω στα πρόστιμα ή στο λάδωμα, ή σε έναν δικηγόρο για να κολλήσει την διαδικασία. Θα μου μείνουν τα υπόλοιπα 5 άρα είμαι Κερδισμένος.

2ο Παράδειγμα παρόμοιας σκέψης.

Μόλις τελειώσει το επιδοτούμενο πρόγραμμα ενσήμων για τους ανέργους απολύω τον εργαζόμενό που πήρα μέσω αυτού και επαναπροσλαμβάνω άλλο για να επικαρπωθώ το επόμενο πρόγραμμα. Είμαι εγώ που ενώ απασχολώ εργαζόμενο επί 8ωρο του κολλάω ένσημα για 4ωρο ή καθόλου παίζοντας με τις πιθανότητες να μου κάνει ο εργαζόμενος επώνυμη καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας και άλλα πολλά άλλα ποταπά και τυχοδιωκτικά...

Άρα:

*Για τον πολίτη είναι αναγκαίο να κρίνει ότι το καλό του
είναι το καλό της πολιτείας του.*

12η Προτροπή: Κέντρο να είναι ο Άνθρωπος.

Να μην ξεχνώ ως άνθρωπος το ύψιστο χρέος μου στον *άνθρωπο*. Στην σκέψη και στις πράξεις μου προτεραιότητα μου να είναι η φροντίδα και η προαγωγή του Ανθρώπου.

Να μην επιδιώκω να δίδω την διάχυτη αγάπη που μου δόθηκε απλόχερα, μόνο στα ζώα ή την φύση αλλά πρώτιστα στον Άνθρωπο.

Ότι κι αν είμαστε, ότι κι αν κάνουμε, αν δεν είμαστε άνθρωποι δεν είμαστε τίποτα.

Τί είναι Άνθρωπος (κατά Περιπατητή);

Το τελειότερο στη Λογική Νοήμων ζώο εντεταλμένο από τον Ένα.

Να γνωρίζουμε ότι η ανθρωπιά δεν διδάσκεται όμως καλλιεργείται. Το Αγνότερο καλό είναι αυτό που δεν προσδοκά την ανταπόδοση. Ο άνθρωπος αγιάζει τα μέσα και όχι τα μέσα τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος αγιάζει δια μέσου της Χάρης του Θεού τα μέσα και τον άνθρωπο. Κάθε στιγμή είναι μοναδική και κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός. *Να επιμένουμε στις καλές πράξεις ενώ στις τολμηρές αποφάσεις (- πράξεις) να είμαστε αμετανόητοι.* Ως άνθρωπος να διακρίνομαι για το έργο μου και όχι για την μορφή μου (εξωτερική εμφάνιση). Όταν διδάσκομαι την ανθρωπιά, να είμαι βέβαιος ότι δεν είμαι άνθρωπος.

Για τον Εθελοντή.

Ο εθελοντισμός είναι μια από τις ωραιότερες πράξεις αλληλεγγύης για τον άνθρωπο και τη φύση αρκεί να μη την μετατρέπω σε εθελοδοουλία.

Φιλαλληλία-Ελευθερία-Δημοκρατία.

Θα μπορούσα να πω ότι η φιλαλληλία δίδει ελευθερία, η ελευθερία δίδει δημοκρατία και η δημοκρατία δίδει ευδαιμονία (ευτυχία).

Η ελευθερία και η δημοκρατία είναι όπως την υγεία και την νεότητα. Εκτιμάται συνήθως μετά που θα χαθεί....

Να προσέχουμε μήπως από την ελευθερία προκύψει η ασυδοσία....

Όταν δε στερούμαστε την ελευθερία μας, οι ανθρώπινες ανάγκες γίνονται εντονότερες. Και αν είμαστε φυλακισμένοι τότε δρούμε περισσότερο αναγκαία παρά ηθικά.

Να γνωρίζω

Η ανθρωπιά μου παράγει ευγενή συναισθήματα που με βοηθούν στην ψυχική μου υγεία.

Άρα:

**Κέντρο του ανθρώπου να έχω πρώτα τον άνθρωπο και μέσω αυτού τον Δημιουργό*.*

